

[Poulsgaard.]

ærede formand om dette problem, og jeg forstod på brevet, jeg fik fra den højtærede formand, at det havde været drøftet i præsidiet, men man kunne ikke gå ind for det og afviste det faktisk. Derfor har vi nu valgt denne form: et forslag til folketingsbeslutning.

Jeg vil ikke knytte så forfærdelig mange kommentarer til det, der er blevet sagt. Hr. Jørgen Jensen var inde på, at der skulle være nogle flere arbejdere i folketinget, men hvordan skulle vi få dem herind?

Vi må jo begynde i kommunerne. Det kan jo ikke nytte noget ikke at se kendsgerningerne i øjnene. De offentligt ansatte, der sidder i kommunale råd, får diæter for den tid, og de får helt op til 30 dage om året med fuld løn. Man begynder jo som regel sin politiske løbebane i de kommunale råd eller bestyrelser. På den måde får de jo et fortrin fremfor de andre. Der er ikke noget med, at der skal lægges nogen offentligt ansatte for had.

Vi diskuterede i forrige uge et forslag fra fremskridtspartiet om at nedsætte lønnen for medlemmerne herinde med 10 procent, og da svang hr. Hilmar Baunsgaard sig op i de høje toner og fremhævede, at folketingsmedlemmerne havde den samme aflønning, her var lighedsprincippet indført. Men det har man jo ikke. Jeg har min nøgne folketingsløn. Jeg er blevet levebrødspolitikker, gud hjælpe mig, havde jeg nær sagt. Men der er bare den forskel, at en lærer, der ikke viser sig på sin skole, han får en tredjedel af sin løn. De kan få helt op til to tredjedele af deres løn, og her må man tænke på, hvad det er for et arbejde, man visse steder forlanger af de højere tjenestemænd, hvor de kan klare sig med 4 timers undervisning om ugen — og så lyder det så smukt, at de skal forske, men jeg tror nok, de forsker mere i folketingspapirer, end de forsker i det, de skulle forske i. Det er jo fuldstændig urimeligt.

Man kommer her og spørger, hvad sagførere skal. Den sagfører, der sidder her, han skal have en fuldmægtig til at sidde derhjemme. Den landmand, der skal sidde her, han skal have en bestyrer derhjemme, og de skal have en løn. Det er derfor fuldstændig urimeligt at inddrage disse grupper i diskussionen.

Tallet på de 62 procent, som man offentliggør i Jyllands-Posten den 19. januar efter det sidste valg, viser jo, at de offentligt ansatte marcherer ind. Flere og flere kommer herind. Det er jo heller ikke så mærkeligt, når de offentligt ansatte snart bliver den største befolkningsgruppe i dette land, men der ligger en fare i, at man sidder og forhandler med sig selv. Vi mangler et repræsentativt folkestyre her.

Hr. Hilmar Baunsgaard kommer og taler om „seriøse“ forhandlinger og om at „se på det velvilligt“. Dette folketing har set på alting med velvilje, og det er blevet én pærevalling med det hele.

Hvorfor vil man ikke snart begynde at se realistisk på det og lade være med at skyde os alle mulige uærlige motiver i skoene. Vi vil bare have en retfærdig fordeling også af folketingsmedlemmer. Det kan vel ikke være så svært. Alle andre grupper protesterer, når der skal ske nedskæringer, som rammer dem. Nu protesterer folketingsmænd også, og det forstår jeg godt. I arbejderpartierne er de offentligt ansatte alle sammen, og hr. Morten Lange kan sidde og være professor ved Københavns universitet i svampebiologi. Jo tak, det går godt i dette land.

Jeg ønsker ikke at trække mit forslag tilbage. Jeg ønsker, at vi får en afstemning i denne sag, og jeg ønsker ikke, at man ligger under for nogen partidisciplin, men at man virkelig tør vedstå sine meninger. Jeg har fra medlemmer af andre partier fået et tilsagn om, at de vil stemme for dette forslag, og jeg håber ikke, at man, den dag vi skal til at stemme, render fra det løfte, der her er givet.

Nathalie Lind (V):

Jeg skal ikke tage nogen debat op med hr. Poulsgaard, men nu har både hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og hr. Poulsgaard sagt, at det var 62 pct. af folketingets medlemmer, der var omfattet af de regler i finansministeriets cirkulære. Dette er ikke rigtigt. Det er 43 pct., og så er der endda heri indbefattet dem, der er ansat i interesseorganisationer. Tager vi de offentligt ansatte, kommunalt og statsligt ansatte, alene, var det 34 pct.

Stetter (KF):

Vi er enige om, at sammensætningen her i